

fredshed har hørt baade det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Vesterager anbefale. Med Hensyn til Beløbets Størrelse skal jeg kun yderligere sige, at jeg ser ingen Grund til, at man har fraveget det forrige Lovforslags Bestemmelser om, at Mands og Kvindes Aldersrente tilsammenlagt bliver Mands og Kvindes Aldersrente i Ægteskab. Der er her indført den Ordning, at Mand og Kvinde i Ægteskab faar noget mindre end Mand og Kvinde hver for sig. Jeg ser ingen som helst Fordel ved de ganske smaa Beløb, her er sparet; hele Systemet bliver meget klarere, naar man i Virkeligheden kun har to Sætsler og en sammenlagt Sæts.

Jeg kommer saa til Dyrtidstillæggets Beregning og skal derom sige, at jeg har intet imod at gaa over til den af Ministeren foreslaaede Ordning. Det foregaaende Lovforslag lagde sine Grundsætsler saa at sige i en Dyrtid og sagde, at der skulde Dyrtidstillæg, naar Dyrtiden steg ud over denne. Ministeren lægger sine Grundsætsler ved den normale Tid og bygger saa Dyrtidstillægget op over dette lige fra Grunden af. Denne Ordning har jeg intet imod, men det forekommer mig, at naar man undersøger det Dyrtidstillæg, der bydes, er det for ringe, naar det paa denne Maade skal lægges til og altsaa svare ogsaa til den første og derfor varigste Del af Dyrtiden. Man har selvfølgelig maattet se, at det er muligt, at der vil indtræffe det Tilfælde, at Lovens Regler vil give mindre i Aldersrente, end den nuværende Alderdomsunderstøttelse andrager, og man har derfor efter det foregaaende Lovforslags Eksempel givet Tilladelse til, at Kommunalbestyrelserne bevilger de gamle den samme Aldersrente, som de har haft i Alderdomsunderstøttelse. Det er min Opfattelse, at efter det foregaaende Lovforslags Principper var denne Bestemmelse kun en Ventil for ganske enkelte Tilfælde; men hvis man tænker sig det her foreliggende Lovforslag gennemført uforandret, vil det blive en alt overvejende Regel. I alt Fald i dette Øjeblik vil der for store Dele af Landet ganske simpelt skabes to Klasser af alderdomsunderstøttede: de privilegerede alderdomsunderstøttede, nemlig de, der havde Alderdomsunderstøttelse efter den gamle Lov, og som nu fik denne konverteret til en Aldersrente til samme Beløb, men med et nyt Navn, og alle de, der kom senere, og som vilde faa en lavere Aldersrente. Hvilket Indtryk det vilde gøre i Retning af, hvorvidt der var sket et Fremskridt, naar de, som sad med

den gamle Alderdomsunderstøttelse, var dem, som var privilegerede i Forhold til dem, som fik en Aldersrente efter den nye Lov, vil enhver kunne se, og derfor er det paa dette Punkt af saa overvejende Vigtighed, at Aldersrenteloven i sit faktiske Indhold kommer til at betyde det Fremskridt, som de gamle her i Landet har ventet paa.

Det tredje Emne, jeg skal beskæftige mig med, er Spørgsmaalet om de Indtægter, man maa have for at kunne oppebære Aldersrente. Her indfører Ministeren en ny Beregningsmaade. Der fandtes en Beregningsmaade i det gamle Lovforslag, og nogle ærede Medlemmer har betegnet den som klarere end den foreslaaede. Man kan utvivlsomt i Administrationen arbejde lige godt med begge, men der er en Forskel, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og som jeg synes ikke taler til Fordel for Ministerens Beregningsmaade. Det Lovforslag, jeg havde stillet, fastsatte for et Ægtepar i København — jeg tager kun et enkelt Eksempel, Forholdet vil jo være tilsvarende for alle andre — den Indtægt, de maatte have ubeskaaret, til 900 Kr., i Ministerens Forslag er denne Indtægt 740 Kr. Derefter var det forrige Lovforslag indrettet saaledes — jeg skal ikke nævne Beregningsmaaden, men de faktiske Tal —, at naar man gik fra 900 Kr. til 1 000 Kr. i Indtægt, medførte det 50 Kroners Fradrag i Aldersrenten, og indtil man naaede 1 200 Kr. i Indtægt, var Fradraget 50 Kr. for hver 100 Kroners Forøgelse af Indtægten; fra 1 200 Kr. til 1 500 Kr. steg Fradraget til 75 Kr.; og fra 1 500 opover steg Fradraget til 100 Kr. Fradragene var altsaa ikke ens, de steg. Ministeren har ganske ensartede Fradrag; i det nævnte Tilfælde er alle hans Fradrag 50 Kr., men Fradragene begynder tidligere, nemlig ved 800 Kr., og for hver 100 Kroners Indtægt derefter er der et Fradrag af 50 Kr. i Aldersrente. Forholdet vilde herefter blive, at den i sin Tid foreslaaede Aldersrente ophørte med en Indtægt paa ca. 2 100 Kr., medens den af Ministeren foreslaaede først ophører med en Indtægt af ca. 2 500 Kr. Denne Beregningsmaade er altsaa for saa vidt gunstigere overfor den lidt større Indtægt, men dette vindes derigennem, at de smaa Indtægter faar større Fradrag. Ved 800 Kr. var der i det foregaaende Lovforslag intet Fradrag, nu er der et Fradrag paa 30 Kr., ved 900 Kr. var der intet Fradrag, nu er der et Fradrag paa 80 Kr., ved 1 000 Kr. var der et Fradrag af 50, nu er der et Fradrag af 130 Kr. o. s. v. Jeg tvivler meget om, at hvad der saaledes tages bort nedadtil, vil gøre den tilstrækkelig tilsvarende sociale Virkning opadtil.